§. 122. **Wzory**

Tryby i Imieslowy.	Liczby i Osoby.	ACTIVUM. Praesens.			
		ΣΤΑ- stawiam.	ΘΕ- kładę.	ΔΟ- daję.	ΔΕΙΚ- wskazuję.
Indicativus.	*S.* 1.	ἵ-στη-μι	τί-θη-μι	δί-δω-μι	δείκ-νῡ-μι [1]
	2.	ἵ-στη-ς	τί-θη-ς	δί-δω-ς	δείκ-νῡ-ς
	3.	ἵ-στη-σι(ν)	τί-θη-σι(ν)	δί-δω-σι(ν)	δείκ-νῡ-σι(ν)
	D. 1.				
	2.	ἵ-στᾰ-τον	τί-θε-τον	δί-δο-τον	δείκ-νῠ-τον
	3.	ἵ-στᾰ-τον	τί-θε-τον	δί-δο-τον	δείκ-νῠ-τον
	P. 1.	ἵ-στᾰ-μεν	τί-θε-μεν	δί-δο-μεν	δείκ-νῠ-μεν
	2.	ἵ-στᾰ-τε	τί-θε-τε	δί-δο-τε	δείκ-νῠ-τε
	3.	ἱ-στᾶσι(ν) (z ἑστά-ασι)	τι-θέ-ᾱσι(ν) i τι-θεῖσι(ν)	δι-δό-ᾱσι(ν) i δι-δοῦσι(ν)	δειχ-νῠ́-ᾱσι(ν) i δειχ-νῦσι(ν)
Conjunctivus.	*S.* 1.	ἱ-στῶ	τι-θῶ	δι-δῶ	δειχ-νῠ́-ω
	2.	ἱ-στῇ-ς	τι-θῇς	δι-δῷ-ς	δειχ-νῠ́-ῃς
	3.	ἱ-στῇ	τι-θῇ	δι δῷ	itd. (od δειχνῠ́-ω)
	D. 1.				
	2.	ἱ-στῆ-τον	τι-θῆ-τον	δι-δῶ-τον	
	3.	ἱ-στῆ-τον	τι-θῆ-τον	δι-δῶ τον	
	P. 1.	ἱ-στῶ-μεν	τι-θῶ-μεν	δι-δῶ-μεν	
	2.	ἱ-στῆ-τε	τι-θῆ-τε	δι-δῶ-τε	
	3.	ἱ-στῶ-σι(ν)	τι-θῶ-σι(ν)	δι-δῶ-σι(ν)	
Imperativus.	*S.* 2.	ἵ-στη (z ἵστᾰθι)	τί-θει (z τίθεθι)	δί-δου (z δίδοθι)	δείκ-νῡ (z δείκνῠθι)
	3.	ἱ-στά-τω	τι-θέ-τω	δι-δό-τω	δειχ-νῠ́-τω
	D. 2.	ἵ-στᾰ-τον	τί-θε-τον	δί-δο-τον	δείκ-νῠ-τον
	3.	ἱ-στά των	τι-θέ-των	δι-δό-των	δειχ-νῠ́-των
	P. 2.	ἵ-στᾰ-τε	τί-θε-τε	δί-δο-τε	δείκ-νῠ-τε
	3.	ἱ-στά-τωσαν i ἱ-στάντων	τι-θέ-τωσαν i τι-θέντων	δι-δό-τωσαν i δι-δόντων	δειχ-νῠ́-τωσαν i δειχ-νύντων
Infinit.		ἱ-στᾰ́-ναι	τι-θέ-ναι	δι-δό-ναι	δειχ-νῠ́-ναι
Partic.		ἱ-στά́ς, ᾶσα, ᾰ́ν G. άντος	τι-θείς, εῖσα, έν G. έντος	δι-δούς, οῦσα, όν G. όντος	δειχ-νύς, ῦσα, ύν G. ύντος [2]

[1] i δεικνῠ́-ω, εις itd., mianowicie δεικνύουσι(ν). Zob. Uwagi.

[2] zwycz. δεικνῠ́-ων, ουσα, ον Uw. 5.